

V. Sutejev

Jabuka

Bila je kasna jesen. Sa drveća je odavno opalo lišće i samo je na vrhu divlje jabuke visila jedna jedina jabuka.

U to jesenje doba, šumom je trčao Zec i ugledao jabuku.

Kako da je dohvati? Jabuka je visoko – ne može do nje doskočiti!

- Grra, grra!

Pogleda Zec - na jelki sjedi Vrana i smije se.

- Hej Vrano! – poviče Zec. – Uberi mi jabuku!

Vrana preleti sa jelke na jabuku i ubere jabuku, no ne uspije je zadržati u kljunu već joj padne dolje.

- Hvala ti Vrano! – reče Zec. Upravo htjede podići jabuku, kad ona odjedamput, kao živa, zašišti i... pobježe.

Što je to?

Uplašeni Zec, ali shvati: jabuka je pala ravno na Ježa koji je sklupčan spavao pod stablom.

Sanjivi Jež skoči i počne bježati s jabukom nabodenom na bodlje.

- Stoj, stoj! – viče Zec. – Kuda nosiš moju jabuku?

Ježić se zaustavi i reče:

- To je moja jabuka. Ona je pala, a ja sam je uhvatio.

Zec priskoči Ježu.

- Smjesta mi vrati moju jabuku! Ja sam je našao!

K njima doleti Vrana.

- Uzalud se prepirete, - reče ona, - to je moja jabuka, ja sam je za sebe ubrala.

Nitko se s nikim ne može složiti, svi viču:

- Jabuka je moja!

Vika i buka razliježu se po cijeloj šumi. Počinje tuča: Vrana kljucnu Ježa u nos, Jež bodljama ubode Zeca, a Zec nogama ritne Vranu. Baš se tada pojavio Medvjed.

- Što je to? Kakva je to buka?

Svi k njemu.

- Ti si, Medo, u šumi najveći, najpametniji. Presudi nam tko je u pravu. Kome dosudiš ovu jabuku, njegova će i biti.

Ispričaše Medvjedu sve kako je bilo.

Medvjed promisli, počeo se iza uha i upita:

- Tko je našao jabuku?

- Ja – reče Zec.

- A tko je ubrao jabuku?

- Upravo ja! – graknu Vrana.

- Dobro. A tko ju je uhvatio?

- Ja sam je uhvatio! – ciknu Jež.

- Evo kako – presudi Medvjed, - svi ste u pravu i svaki od vas bi trebao dobiti jabuku.

- Ali ovdje je samo jedna jabuka! – rekoše Jež, Zec i Vrana.

- Podijelite jabuku na jednake dijelove i neka svatko uzme jedan komadić.

Svi u jedan glas uskliknuše:

- Kako se ranije nismo toga sjetili.

Ježić uzme jabuku i razdjeli je na četiri dijela. Jedan komadić da Zecu:

- Ovo je tebi Zeče, ti si prvi ugledao jabuku.

Drugi komadić je dao Vrani:

- Ovo je tebi Vrano, ti si jabuku ubrala.

Treći komadić Jež stavi sebi u usta:

- Ovo je meni zato što sam jabuku uhvatio.

Četvrti komadić Ježić stavi Medvjedu u šapu:

- Ovo je za tebe Medo...

- A zašto meni? – začudi se Medo.

- Zato što si nas ti sve pomirio i naučio pameti!

Na kraju svatko pojede svoj komadić jabuke i svi su bili zadovoljni jer je Medvjed pravično presudio i nikoga nije uvrijedio.